BIBLIOTECA MARCEL·LÍ DOMINGO
Recull de premsa local i comarcal

SUSANNA

ENRIC CARBÓ

DE NORD A SUD

El farmacèutic que conegué Picasso

Xavier Garcia
escriptor

La mort de Joaquim Ferràs Boix (Horta de Sant Joan, 1934) el dijous 21 de març, a 85 anys, ha deixat en dol aquesta vila de la Terra Alta, d'on va ser el farmacèutic, tinent d'alcalde els anys 60 i l'impulsor principal del Centre Picasso d'Horta, inaugurat l'octubre de 1992 en un procés començat a mitjan dels anys 70 al voltant del Congrés de Cultura Catalana.

L'estada de Picasso a Horta de Sant Joan en dos períodes -el 1898 i el 1909- va ser providencial per al genial pintor malagueny, perquè va ser aquí, enmig de l'aspra serra del Port, on va donar forma al seu cubisme. Van passar els anys, les dècades, però el record de l'artista es va mantenir entre les generacions més grans, que el van transmetre als joves.

Un d'ells era Joaquim Ferràs, que havia completat estudis de Farmàcia a Barcelona, i que, essent tinent d'alcalde amb Ximo Cortés, l'any 1967, va proposar a l'Ajuntament que es dediqués un carrer al pintor, com així es va fer, un carrer que comença a la cantonada de l'antic Hostal del Trompet -on Picasso havia viscut amb Fernande Olivier, el 1909-, davant per davant d'on havia tingut el seu taller, en plena plaça porxada medieval, al costat de l'Ajuntament i davant de l'església.

Dos anys més tard, el 1969, en els seixanta anys de la segona estada de l'artista a Horta, Ferràs va proposar igualment a l'alcalde que una delegació municipal el visités a França, a la Costa Blava de Cannes, per a fer-li saber que el poble no l'oblidava i que li havia dedicat un carrer en homenatge.

Així també es va fer. I al setembre d'aquell any -aviat en farà cinquanta- aquella delegació muntà els preparatius per anar al sud de França a veure Picasso. Ho aconseguiren i els va rebre, i més sabent que venien d'Horta, el seu paradís juvenil, d'allà on va dir que "ho havia après tot" i allà on va

"Ferràs sovint recordava amb alta emoció aquella trobada de 1969, quan l'artista també s'emocionà evocant els temps passats a Horta"

tenir una amistat que va durar més de vuitanta anys, Manuel Pallarès, també pintor, que havia conegut a les classes de Llotja, a Barcelona.

Ferràs va escriure aquella inoblidable experiència al *Butlletí del Centre d'Estudis de la Terra Alta*, iniciat el 1980 per Salvador Carbó i altres joves de l'època (Gastón, Navarro, Ferràs Prats, etc), els quals van fer pinya amb Ferràs per crear un Centre que recordés l'estada del pintor a Horta, un projecte que comptà, des de 1976-77, amb el suport inestimable de Josep Palau Fabre, poeta, biògraf i gran amic de Picasso.

En les meves converses amb Ferràs, sovint recordava amb alta emoció aquella trobada de 1969, quan l'artista també s'emocionà evocant els temps passats a Horta (els amics, la taverna, els dibuixos de la gent i els treballs camperols, els masos de Quiquet, la Franqueta i Tafetans, les aventures per la muntanya amb Pallarès i, en fi, les pintures, sobretot la de la Muntanya triangular de Santa Bàrbara, on incrustava la figura de la seva estimada Fernande).

El senyor Joaquim Ferràs -tot un cavaller de l'amistat i de la generositat, al costat de la seva esposa, Maria Carme Prats, lleidatana de Montgai, desapareguda fa 15 anys, i del seu fill, Joaquim, actual alcalde- ha estat una personalitat indiscutible en la pervivència humana del poble i en el renaixement cultural d'Horta i de la comarca.

EL DIBUIX DE LA SETMANA per Jokin Moya

Font: biblioteca.tortosa.cat